

עפ"ת 39891/06/15 - לוטפי לוטפי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 39891-06-15 לוטפי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רונית בש
מערערים	לוטפי לוטפי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטה מיום 27.5.14, אשר ניתנה בתיק תת"ע 4946-12-13 בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה ע"י כב' השופט שלמה בנג'ו (להלן: "בית משפט קמא"), לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק הדין, הכרעת הדין וגזר הדין, מיום 13.4.14 (להלן: "פסק הדין"), שניתן בהעדרו, כמו גם ערעור על פסק הדין. המערער הורשע, עפ"י עובדות כתב האישום, בעבירה של נהיגה בשכרות, בגין כך שבדוגמא של אויר נשוף של המערער נמצא, כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 290 מיקרוגרם, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. בית משפט קמא השית על המערער בגזר דינו עונש של 24 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה וקנס בסך 2500 ₪.

2. במסגרת הדיון בבקשה לביטול פסק דין, קבע בית משפט קמא בהחלטתו הדוחה את הבקשה, כדלקמן: **"הגשת בקשה לדחיית דיון, אינה פוטרת את המבקש מהתייצבות, קל וחומר, שעה שביהמ"ש דחה בקשה כזו. הדברים יפים ביתר שאת, כאשר מדובר בעורך דין, אשר חזקה עליו כי הוא יודע חוק ודין (ראו עפ"ת (חיפה) 19072-06-09, דברי כב' השופטת ד. סלע שם).**

בנוסף, לא הוכח חשש לעיוות דין".

3. יוער, כי ביום 15.7.15, ניתנה בבית משפט זה החלטת כב' השופטת עדי חן-ברק בבקשת המערער להארכת המועד להגשת ערעור על פסק הדין, במסגרתה נעתר בית המשפט לבקשתו הנ"ל של המערער, זאת בין היתר, בשל סיכויי הערעור בהינתן ריכוז האלכוהול הגבולי עפ"י בדיקת הינשוף שנערכה למערער, אם כי חויב המערער בתשלום הוצאות בסכום של 2,000 ₪ לטובת אוצר המדינה, זאת נוכח מחדליו ברבים, לרבות אי התייצבותו לדיון בפני בית משפט קמא.

4. במסגרת נימוקי הערעור, טוען המערער, כי התכוון לכפור במסגרת ישיבת ההקראה בפני בית משפט קמא בעובדות כתב האישום ובפרט שריכוז האלכוהול שנמצא בגופו היה גבולי (290 מיקרו גרם). לטענת המערער, באותו מועד הוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון, זאת נוכח דיון אחר שהיה קבוע לב"כ המערער באותו מועד וכן נטען, כי לא עלה בידי ב"כ המערער ליצור קשר עם המערער.
5. עוד צוין במסגרת נימוקי הערעור, כי הערעור מוגש באיחור, היות והמערער לא התייצב במשרד בא כוחו על מנת שיועד לו על החלטת בימ"ש קמא ויובהר רצונו לפעול להגשת ערעור.
6. לגופו של עניין, המערער טוען, כי שגה בית משפט קמא עת ששפט את המערער חרף קיומה של בקשה לדחיית דיון מטעמו. כמו כן המערער טוען, כי בית משפט קמא טעה עת שדחה את הבקשה לביטול פסק דין ובכך סגר את הדלת בפני המערער ולא נתן לו את יומו בבית המשפט, מה גם שהמערער לא הודה בעובדות כתב האישום.
7. באשר לגזר הדין, המערער טוען כי נוכח ריכוז האלכוהול הגבולי שהעלתה הבדיקה, הרי שהעונש שהושת עליו, 24 חודשי פסילה בפועל, הינו קשה מאוד. המערער מדגיש בנקודה זו, כי עונש זה הינו כגזר דין מוות עבורו, שכן המערער עשוי לקרוס כלכלית כתוצאה משלילת רישיונו. המערער מוסיף ומטעים, כי לא ידע אודות הדיון בפני בימ"ש קמא.
8. נוכח האמור לעיל, עותר המערער כי בית המשפט יקבל את הערעור, יבטל את פסק הדין ויורה על השבת הדיון לשלב של הקראה בפני בית משפט קמא.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ו, 11 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.